

kell értelmezni, hogy amennyiben valamely termelőre az adott tizenkét hónapos időszak során olyan referenciamennyiséget ruháztak át, amelyre vonatkozóan annak átruházója ugyanezen időszak során már szállított tejet, ez a fogalom az átvető tekintetében nem foglalja magában az átruházott referenciamennyiség azon részét, amelyre vonatkozóan az átruházó már szállított tejet illetégmentesen.

(¹) HL C 220., 2009.9.12.

A Bíróság (második tanács) 2011. május 12-i ítélete (a Vilniaus miesto 1 apylinkės teismas (Litván Köztársaság) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Malgožata Runevič-Vardyn, Łukasz Paweł Wardyn kontra Vilniaus miesto savivaldybės administracija, Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija, Valstybinė lietuvių kalbos komisija, Vilniaus miesto savivaldybės administracijos Teisės departamentas Civilinės metrikacijos skyrius

(C-391/09. sz. ügy) (¹)

(Unió polgárság — A tagállamokban való mozgás és tartózkodás szabadsága — Az állampolgárság alapján történő hátrányos megkülönböztetés tilalmának elve — EUMSZ 18. cikk és EUMSZ 21. cikk — A személyek közötti, faji vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elve — 2000/43/EK irányelv — A természetes személyek családi nevének és utónevének az anyakönyvi okmányokban a hivatalos nemzeti nyelv szerinti írásmód szabályainak megfelelő alakban történő átírását előíró nemzeti szabályozás)

(2011/C 194/04)

Az eljárás nyelve: litván

A kérdést előterjesztő bíróság

Vilniaus miesto 1 apylinkės teismas

Az alapeljárás felei

Felperesek: Malgožata Runevič-Vardyn, Łukasz Wardyn

Alperesek: Vilniaus miesto savivaldybės administracija, Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija, Valstybinė lietuvių kalbos komisija, Vilniaus miesto savivaldybės administracijos Teisės departamentas Civilinės metrikacijos skyrius

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Az EK 12. cikk első bekezdésének és az EK 18. cikk (1) bekezdésének, valamint a személyek közötti, faji- vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló, 2000. június 29-i 2000/43/EK tanácsi irányelv (HL L 180., 22. o.; magyar nyelvű különkiadás 20. fejezet, 1. kötet, 23. o.) 2.

cikke (2) bekezdése b) pontjának értelmezése — A más nemzetiségű vagy állampolgárságú személyek nevének és keresztnévének a tagállam által kiállított anyakönyvi okmányokban az állam hivatalos nyelvében használt betűk szerinti átírását előíró nemzeti szabályozás.

Rendelkező rész

1. Az olyan nemzeti szabályozás, amely szerint az állam által kiállított anyakönyvi okmányokban a személyek családi nevét és utónevét kizárólag a hivatalos nemzeti nyelv szerinti írásmód szabályainak megfelelő alakban lehet átírni, a személyek közötti, faji vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló, 2000. június 29-i 2000/43/EK tanácsi irányelv hatálya alá nem tartozó helyzetre vonatkozik.

2. Az EUMSZ 21. cikket a következőképpen kell értelmezni:

— azzal nem ellentétes, ha valamely tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai — olyan nemzeti szabályozás alapján, amely szerint az ezen állam által kiállított anyakönyvi okmányokban a személyek családi nevét és utónevét kizárólag a hivatalos nemzeti nyelv szerinti írásmód szabályainak megfelelő alakban lehet átírni — megtagadják az állam egyik állampolgára családi nevének és utónevének a születési és a házassági anyakönyvi kivonatban valamely másik tagállam írásmódjára vonatkozó szabályok szerinti módosítását;

— azzal nem ellentétes, ha valamely tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai — olyan körülmények között, mint amelyekről az alapeljárásban szó van, és az említett szabályozás alapján — megtagadják a házastárs uniós polgárok által az egyikük származási helye szerinti tagállamban kiállított anyakönyvi okmányokban szereplő, közösen viselt családi névnek az ez utóbbi állam írásmódjára vonatkozó szabályok szerinti alakban történő módosítását, feltéve hogy e megtagadás nem okoz jelentős adminisztratív, szakmai vagy magánjellegű hátrányt az említett uniós polgároknak, amit a kérdést előterjesztő bíróságnak kell eldöntenie. Ha megállapítható, hogy e feltétel teljesül, szintén e bíróság feladata annak megvizsgálása, hogy a módosítás megtagadása szükséges-e a nemzeti szabályozás által biztosítani kívánt érdekek védelméhez, illetve arányos-e a jogszerűen kitűzött céllal;

— azzal nem ellentétes, ha valamely tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai — olyan körülmények között, mint amelyekről az alapeljárásban szó van, és az említett szabályozás alapján — megtagadják a más tagállam állampolgárságával rendelkező uniós polgár házassági anyakönyvi kivonatának annak érdekében történő módosítását, hogy e kivonatban az említett polgár utónevei át legyenek írva diakritikus jelekkel — ahogyan a származási helye szerinti tagállam által kiállított anyakönyvi okmányokban is át lettek írva — és az ez utóbbi állam hivatalos nemzeti nyelvének írásmódjára vonatkozó szabályoknak megfelelő alakban.

(¹) HL C 312., 2009.12.19.